

[Kaj Hansen]

pct., hvis man kunne få de andre ting ordnet. Det synes jeg er værd at tage med i denne forbindelse.

På baggrund af den store arbejdsløshed, vi har, har vi ikke alene ret, men faktisk også pligt til at føre en betydelig mere aktiv handelspolitik, som på den ene side kan nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og på den anden side kan skaffe betydelig flere arbejdspladser.

Bolvig (RV):

Under vores debat for et øjeblik siden om Sydafrika fik jeg en elskværdig, mild næse fra fjerde næstformands side for at have brugt for megen tid, og derfor skal jeg forsøge at gøre det godt ved denne lejlighed. Det kan jeg ret let, idet jeg kan gøre hr. Ellemann-Jensens og ministerens ord til mine og sige, at det radikale venstre ikke kan medvirke til de foreliggende forslag. Vi mener, de vil være overordentlig skadelige. Fraregnet Island er der vel næppe noget land på hele Jorden, der vil lide sådan skade som netop Danmark, hvis vi begyndte at føre en politik som den, der lægges op til i de to fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Derfor bør vi af al magt snarere gå den modsatte vej og bestræbe os på at forhindre, at andre lande lægger eksport og handel hindringer i vejen.

Men som sagt, vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af de fremsatte forslag.

Fjerde næstformand (Melchior):

Idet jeg påskønner hr. Bolvigs korte indlæg, skal jeg sige, at min påtale naturligvis ikke gjaldt hr. Bolvig særligt.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke støtte de to kommunistiske forslag, idet der ingen tvivl er om, at den påtænkte importregulering vil medføre gengældelsesaktioner fra udlandet, der vil ramme dansk eksport, og det vil sandsynligvis føre til, at gennemførelsen af forslagene vil gøre langt mere skade end gevinst. Dertil kommer vel, at den yderste konsekvens er, at de internationale samarbejdsorganisationer, som vi er med i, slet ikke vil kunne godkende de forskellige ting, der her foreslås.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det er da meget godt, at kommunisterne her har

taget problemet om betalingsbalancehensynet op og virkelig prøvet på at komme med et bidrag. Jeg mener, at bidraget er forkert, men det viser da, at de har arbejdet med disse problemer.

Jeg har selv tænkt på en af de ting, der er indeholdt i B 50, nemlig den offentlige sektors varekøb. Der er da et problem her, for jeg tror, at man inden for den offentlige sektor her i Danmark i alt for høj grad har været vant til at købe i udlandet uden i tilstrækkelig grad at have undersøgt, om der i Danmark kunne laves eller blev lavet ting af lige så stor kvalitet. Det er da også det, der gør, at en forening som Dansk Arbejde har en mission i Danmark ved sine bestræbelser for at gøre danske forbrugere, herunder altså også det offentlige, mere minded for danske produkter.

Det drejer sig jo ikke alene om at fremme dansk eksport. Lige så vigtigt er det at fremme den importkonkurrerende industri, og derfor er hele spørgsmålet om importen nok blevet noget undervurderet. Her drager kommunisterne det frem og kommer med en løsning. Den er forkert, men de gør da i hvert fald opmærksom på problemet.

Der er også en ting i B 51, som jeg er slået ned på. Det er punkt 4. Man ønsker en undersøgelse af, på hvilke områder der sker en import af varer, der har fået væsentlig statsstøtte i producentlandet, og en klarlægning af de tekniske muligheder for indgreb over for en sådan import. Nu er jeg ikke inde i alle de EF-regler, der har med dette at gøre, men jeg vil da i og for sig mene, at noget sådant ikke uden videre skulle være uforeneligt med EFs regler.

En forstærket samhandel med u-landene er også en god ting. Hvis vi kan dels afsætte nogle varer dertil, dels fremme deres købekraft, er det da i orden.

Men som sagt, hovedprincippet i dette forslag og den filosofi, at Danmark skal omdannes til et statshandelsland, kan vi ikke godkende. Vi kan altså ikke tilslutte os forslagene, men vi synes, der er peget på nogle ting, som man godt må være lidt mere opmærksomme på, ikke mindst inden for den offentlige sektor.

Alfred Hansen (DR):